

Мария Илиева

Хрип

Пристъп болезнен.
Тежко се вдигат гърдите.
Въздух не стига.
Пребледнели мъртвешки звездите
падат
една подир
друга.
Почернено небето въздъхна.
Хрип от гърдите.
Разтворена рана.
Черна,
дълбока,
кървяща.
Сън неспокоен унася,
призрачни сенки се мятат...
Умира нощта и ражда се утро,
безоко.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10091>]